

KARDAS

Ilustruotas Mėnesinis Žurnalas Išeina Worcester, Mass., 25 d. kiekvieno mėnesio. Leidžia "Kardo" Bendrovė.

No. 3

107

KOVO-MARCH 25, 1917 Metų.

Vol.V. metai V.

TAIKA, kurios. kraujuose paplukusi, žmonija laukia.

AR ATMENI?

Ar atmeni krantą kuprotą
Ir bangų užimą tenai?
Ar atmeni pievas kvietkuotas
Ir dainas, kur man dainavai?
Ar atmeni mažą valtelę,
Kurioji mudu liuliavo,
Ar atmeni balsą gitaros

Ir visus prižadus savo?
Ar atmeni mano linksmumą,
Kaip žiedą ant piršto uždėjau,
Ir prie krutinės priglaudęs
Mylėti amžinai žadėjau?
Ar atmeni šypsą mėnulio,
Juk sakei, kol sveiku jis bus,

Kad mūsų meilė tikroji
Už jurių plačiųjų nežus?...
Ar atmeni, kad jau už jurių
Gyvename seni laikai?
Nejaugi tuos savo žodžius
Šioj šalyj sapnais palikai?...

Laimutė.

"KARDAS"

Illustrated Monthly Magazine.

Published by Kardas Pub. Co.

251 Broadway,

So. Boston, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR:

In the U. S. of N. A.\$1.00

In Canada and Europe\$1.25

Single copy 10c.

"KARDAS"

Iliustruotas Mėnesinis Žurnalas.

Leidžia "Kardo" Bendrovė,

251 Broadway,

So. Boston, Mass.

PRENUMERATA METAMS:

Amerikoj\$1.00

Canadoj ir Europoj\$1.25

Pavienis num. 10c.

Entered as second-class matter November 10-th, 1914., at post office at Worcester, Mass. under the Act of March 3, 1879.

Szvietos Kardininkų Fedmaršalo PROKLAMACIJA.

Visiems Ištikimiems "Kardininkams."

Karė! Kur tik nepasisuksi, ten karė! Biurus kraujo praliejimai, naikinimas turtų, gyvasties. Visur, o visur tamsa paima viršų ant šviesos. Melas rodos taip ir leidžia savo aštrius nagus į Teisybės gerkle. Priespauda ir vergija mindžioja po savo nešvariomis kojomis Laisvę. Kraujas, ašaros, griuvėsiai, sustingusi lavonai nuo bado mirusiųjų puošia paviršių mus krikščioniškojo pasaulio, o tarp to visko matos išblīskusi vergų veidai ir girdisi skambės jų retežių. Tai yra vaisius krikščioniškosios civilizacijos. Pridavimui margumo, tai šian, tai ten matyt altoriai papuošti ir išdabinti moliniais, mediniais ir metaliniais balvonais-dievais ir balvonais-šventaisiais, o apie juos kliupčioja ir bezdžionkauja, kontorcijas veidų daro, ir į ekstazas puola burys tamsybės apaštalių, armija vergijos palaikytojų, skurdo ir prietarų misijonierių. Didesnei imponacijai jie apsikabinėja visokiomis cackoms, kokias tik brahmanistų, babylonų, persų, egiptiečių ir pagoniškos Romos kunigai praeituose amžiuose turėjo ir ant savęs karstė. Ta "protiškų" pigmių gauja ir krapinas, ir mulkinas, ir plustas, ir draskos, ir raitos, ir siunta, kad tik palaikius dabartinę tvarką, dabartinius prietarus, dabartinį purvą, dabartinę amžiaus tamsą, kuri yra šian dien.

Kardininkai! Karė visur! Kova visur! Karė palaikimui tamsos, ir kova su ja praskleidimui kelio šviesai. Kardininkai! Ką jūs darote? Ar jūs dalyvaujate toj kovoje, ar saldžiame letarge leidžiat tamsos vampyrams jūsų pasaulį alint, jūsų žmonijos kraują siurbt, jūsų giminės protą nuodint?

ATLASAS,

Ant kurio pečių šiandien rymo
visa žemės sunkenybė.

Aš atsikreipiu į Jumis, Kardininkai, šviesos Kardininkai, organizuokitės į kovą ne kraują liet, bet šviesą skleisti. Lai mūsų "Kardas" liekasi ateityje tuom skaisčiu šviesos "Kardo," kurio spinduliai ir labiausiai aptemusius, apniukusius ir tamsos apglėbtus užkambarius mūsų lietuvių gyvenime nušvies. Organizuokitės į "Kardininkų" Legijonus," kuriuos aš šiuomi savo visųviršiausiu paliepimu apskelbiu. Tie, kurie galanda "Kardą" ir paduoda jums kas mėnesį savo vaisių, jiems neprtruks energijos ir geriausių norų. Bet nuo jūs vienok priklauso, kaip plačiai ir pasekmingai bus vedama ta nauja, organizuota kova šviesos Kardininkų Legijonų su tamsa ir jos galybėmis, kuri niurkso po sutona, po komža, po minykės rubais

taip kaip ir po papos tiara. Visa jų priespauda, nešvarumai ir biaurybės ten randa užuojautą ir prieglaudą. Taigi Jūs, Kardininkai, turite sukilt, ir savo galybę bei įtakę parodyt Tamsos Atstovams.

Štai mano organizacijos planas:

1. Kiekvienas apsiginklavęs "Kardo" ant metų, lieka "Kardo" legijonierium (Keletas šimtmečių tam atgal, buvo Kardininkai, arba Broliai Kardo, bet tai buvo tamsos apaštalai, kryžioikai, Romos vergai. Dabartiniai Kardininkai bus šviesos Kardininkais, ir kiek anie tamsos kardininkai su kryžiaus ženklu pasėjo tamsos ir prietarų tarp žmonijos ir mūsų lietuvių, tiek mūsų šviesos Kardininkai mėgins išnaikinti tų niekšų darbų, ir sugrąžinti žmonijai jos teises: laisvę ir protą). Kdangi aš kątik pradėjau tą darbą, tad negaliu iš syk pasakyti, kiek Legijonierių dabar jau turime. — Pranešiu tai vėliau, kada organizaciją sutvarkysiu.

2. Kiekvienoj Kardininkų vietoj, kur nors 10 "Kardų" kas mėnesis bus išplatinama, ten bus Kardininkų rekrutavimo biuras. Atsišaukit, kas geidžiat būti rekrutavimo biuro viršininkais.

3. "Kardo" Legijonierių viršininkai: Korporalai, Saržantai, Leutenantai, Kapitonai, Majorai, Pulkininkai, ir įvairaus raugo Genarolai, ir visi kiti, kurie daugiausia Kardininkų rekrutų "Kardui" gaus.

Smulkmeniškesnę Legijonų organizacijos sistemą pranešiu kitame "Kardo" numeryje.

O dabar, Draugai, Kardininkai, prie darbo, kad su kitu numeriu "Kardo" aš galėčiau pranešt pasauliui ne tik apie skaitlingą, galingą armiją, bet kad ta armija nebutų ir be viršininkų. Atminkite, viršininkysčių tarpe "Kardo" šviesos Legijonierių priklausys tiems, kurie daugiausia naujų Kardininkų į mūsų Legijonus gaus (priešius skaitytojų), ir jų vardai ir rangas bus garsinami.

Todel darban visi, ir tuoj man raportus pridukite, kad kitu mėnesiu jau butume tvarkoj.

Feldmaršalas Mars de Lux,

"Kardo" Apžvalga

Per šimtmečius šimtus milijonų žmonių kankinęs carizmas Rusijoje jau žlugo. Pasaulis visas liuosiau atsiduso, o milijonai viso pasaulio dalyse su džiaugsmo ašaromis tą naujieną sutiko. Negelbėjo kraugeriu Mikei nė kunigų "Te Deum," ne popų "Gospodi Pomilui," nė krapinimai, nė smilkymai. Drauge su burtais griuna tyronų sostai!

Atsitraukite apuokai, tamsų vergai, prietarų ir priespaudos apaštalai! Atsitraukite niekšai. Laisva Žmonija žengia Progreso Keliu!

—:o:—

Caras Mikė žadėjo "mušties iki paskutiniam muzikui." Bet kaip muzikai pradėjo mušties, tai mušėsi "iki paskutiniam carui."

"Kardas" sveikina Laisvą Rusiją!

—:o:—

Kairiosios organizacijos turėjo savo visuotiną konferenciją, ir toje konferencijoje paaikšėjo, kad netik Hillcut, London, Russell, bet ir Čeidze, Kerenski, Sokolow, Keinis, Januškevičius, nemažiau už Šeidemaną, podraug su Grigaičiu, Michelsonu ir Bagočium — negeri socialistas. Vienintėlis geras, teisingas, ideališkas, šventas, neklystantis esąs Kapsukas! Jis pats taip sakėsi, kas-gi drįs netikėti? Gal Šukys, Stalioraitis, Petrikienė?

Toj konferencijoje, pagal Kapsuko, Šukio ir Stalioraičio (Mr. Strauss!) nuomonę, Bekampis, Bekampienė, Pakinka (Kas jie tokie? Negirdėję nieko apie juos? Taigi ir mes tik pirmu syk girdime! Red.) yra daug yra daug kompetentiškesni apie pasaulio nuotikius ir tarptautišką politiką spręsti, kaip Pruseika, Vidikas, Herman-Purvis... Taip jie nutarė.

Pasaulio likimas ir jo ateitis kaip tik atsakančiose rankose!

—:o:—

Kun. Ežerskis "nekalčiausiai užmiršo" apie \$50.00, kuriuos tulas Montvidas įdavė jam, kad pasiųstų sušelpimui nuo karės nukentėjusių. Bet aukautojas jam prigelbėjo "atminti," ir Ežerskis su visomis davatkomis ir

davatkiniais tik tai spaudos ir čiaudi. Kun. Olšauskas Rusijoje taipgi "nekalčiausiai užmiršo" apie vagoną makaronų, paaukautų badaujantiems lietuviams pabėgeliams Rusijoje, o Yčas besigirdamas savo uošvei Šliupienei ir užtikrindamas ją, kad jau "sarmata prisipažinti kiek dabar uždirbu," sako "nekalčiausiai užmiršęs" apie milijoną rublių dėl karės nukentėjusiųjų senosios valdžios paskirtų.

Vienok Bulota skubinas į Petrapylį, ir ten su pagelba drg. Kerenskio gal pagelbės Yčui ir Olšauskui "atsiminti." Katorgoj, sako, dar "vakancijų" esą daug.

—:o:—

Katalikai užsimanė "diskusijų" su socialistais. Kimba, vyrai, taip didvyriškai, kaip vambolės į naudingą žmonių darbą dirbantį arklį štai minykas Maliauskis besipliovodamas kviečia Grigaitį ir "Naujienas" į viešas diskusijas. Patartume priimti pakvietimą, bet su ta išlyga, kad išsimazgos savo valgomąją ir nesikolios kaip nešvariausia kaimo boba, o iki šiol Maliauskis tame buvo gabiausias.

Ramanauskutis gavęs į kailį nuo Michelsono taip, kad net gaila buvo į jį žiūrėti, bet jis vėl savo sėbrams skelbia, kad "debatų" noris. Gerai, gal Michelsonas ir apsiims; ne todėl, kad Ramanauskutis but priaugęs Michelsoną, bet, kad parodyti Romos auklėtinių silpnumą. Vienok patartina Ramanauskučiui einant į debatus užmiršt apie pieno bonką su papuku.

—:o:—

"Popiežius pavelijo Lietuvos vyskupui prašyti Lietuvos žmonėms pagelbos" — iš laikraščių ištrauka. Ot kokios vergijos dalininkais mūsų klerikalai yra! Net, ubagauti, prašyt almužnų jiems nevalia be pavelinimo kokio ten italijoniško makaronų konsulieriaus.

* * *

"Katalikų bažnyčia ir neprigulmingos Lietuvos valstybė turi eiti ranka-rankon," toks yra klikavimas minyko Kemėšio leib-organo.

Tada, reiškia, mes džiaugsimės, kaip Ispanija, Francuzija ir kitos šalys džiaugėsi inkvizicija, Baltramiejaus naktimis, husitų ir hugenotų persekiojimais, ir tokia civilizacija, kokia džiaugias "labai katalikiškos šalys," kaip ve Mexica, Ispanija, arba Piet. Amerikos respublikos. Sulauksit, jūs persidavėliai — gumbo!

—:o:—

Socialistai mano, kad jei kas perskaitys "Moteris ir Socializmas" ir "Karė, Kodel?" tai tas žmogus turi butinai, — jei toks skaitytojas nors kiek proto ir nuovokos turi — likti socialistu. Na, o Račkauskas vertė, ne tik skaitė abi tas knygas, o vienok jis kaip ne socialistas taip ir ne. O gal tos Susivienijimo ēdžios yra tam kalbos, o ne stoka smegenų?

—:o:—

"Kunigai turi lietuvių tarpe pirmąją skripką grajiti" — sako špitolnikų patronas. Taip, taip, pakol jūs lietuvių tarpe mulkių rādat. Bet aš drebu iš baimės pamislinus, kaip tas grajinimas atsilieps ant jūsų skurų, kada liaudis praregės ir išvys jūsų sūtonuose judošius savo tautos, savo žmonių ir savo gerbuvio bei pažangos.

—:o:—

Jei Lietuvoj klerikalizmas ir jezuitizmas po kareį gautų viršų, tad aš apverkiu jos likimą: baisesnės revoliucijos kaip Francijos pereitais laikais arba kaip dabar Mexikoje kaip bemačiant sulauktume. Papos institucijos privestų žmones prie desperacijos, su kilimo ir žmogžudystės.

"Nuo pavietrės, bado, ugnies, vainos ir klerikališkos Lietuvos — išgelbėk mus likime!"

—:o:—

Yahwe arba Jehova, kruvinasis žydų dievas, nuo kurio rankų ir rubų tevarva kraujas nekaltų milijonų jo sutvėrimų (kaip šventraštis parodo ir kaip krikščioniška Europa dabar liudija), bus symbolu laisvos Lietuvos — jei mūsų minykai ir klerikalai gaus, ko jie nori. Taip, jei jie gaus, jei jiems kas duos. Reik atminti, kad dabar ne "Tamsioji Gadynė," — klerikalų milienium, — ne Borgijų ir Benediktų ir Torquemadu laikai!

Fritzas.

—:o:—

POEZIJA

VARPAMS.

Kam gaudžiat, varpai skambieji,
Nuo aukštų bokštų čionai?
Veltui mane šaukiat, garsieji,
Veltui — aš neisiu tenai.

Nors dideli ir puikūs jūs rumai,
Bet tiesa neklauso jūs noro:
Ten mokslui graužia akis dumai,
Ir laisvai krutinei trukst' oro.

Ten dvasiški tėvai tik šaukia:
"Tikėk ir mums pinigų duokie!"
Neduos — iš dangaus išbraukia —
"Benaudi, į peklą važiuok!"

Ešerys.

MERGINOS MALDA.

Tėve, kuris esi danguose,
Tavo mylistos šaukiuosi, —
Išklausyk mano meldimą,
Duok man gerą kur vaikiną,
Kad nebutų jis pypkorius,
Kad but geras ir padorus,
Kad turėtų sveiką protą,
Kad man šonų nekapotų.

Kad saliuų nelankytų,
Knygas, laikraščius skaitytų,
Kad but vyras sveikas, dorus
Ir but geras gaspadorius.

Kad bažnyčios nelankytų,
Dievų meilės neprašytų,
Ir nesvetmoteriatų.

Jeį vaikiną gerą duosi,
Dieve, aš tau dėkavosiu,
Busiu visad tikrai šęyra,
Jeį tik gausiu gerą vyrą,
Aš esu mergina daili,

Augšta, laiba, labai meili
Ir jei vyrą aš turėsiu,
Visad mylėt jį norėsiu.
Darban einant pabučiuočiau,
Ko norėtų, tai aš duočiau,
Vakare jį pasitikčiau,
Nakčia miegant jį užkločiau.

KUR TAIP BUVO?

(Skaitykite pradines eilučių raides žemyn).

Kâiptik ją jisai išvydo,
Lempas užgesint suspėjo, —
Ėmė glaustis viens prie kito,
Bučĳiai tarp jų tik skambėjo.

"Oi, Onytė, tave myliu,
"Net iš meilės drebu-tyliu,
"Ypač gerai tuomet jausti.

"Jeį tik leisi prisiglausti,
"O tu busi linksma, sveika,
"Juk bus viskas, kaip tik reikia."

J. J. W.

MERGELEI.

Oi, mergelė, lelijėlė,
Kaip tu man graži,
Akis trauki, širdį verži —
Kaip tu man meili...

Tav' akutės mėlynutės,
Lyg dangaus kunai,
Tav' plaukučiai geltonučiai,
Lyg šilkų linai,

Tav' balselis lyg gegelės,
Kur girioj kukuoj',
Tau luptės yra saldžios,
Kaip mane bučiuoj'.

S. A. D-tis.

BINGHAMTON, N. Y.

Gražus tasai miestas
Binghamton vadinasi,
Stov' tarp augštų kalnų
Medžiais išdabintas.

Ten vis tyras oras,
Upeliai vingiuoja,
Paukštelių čiulbėsiai
Tik naktim apstoja.

Augštieji kalneliai
Puikiausiai žaliuoja,
Gėlelės ten žydi,
Medeliai svyruoja.

Ten vasaros laiku
Tikras rojus yra,

Kuris jį apleidžia,
Tam ašaros byra.

Ir nieko nebutų ten stoka,
But linksma gyventie,
Tik gražioms mergelėms
Navedusioms reikia pasenti...

Laimutė.

GRAŽUOLIAI MERGELEI.

Kad tavo meilužiū
Aš bučiau,
Eilutes tau gražias
Rašyčiau,

Meilės daineles
Dainuočiau,
Širdelę jausmais
Uždegčiau.

Kad tavo meilužiū
Aš bučiau,
Kasdieną tave
Lankyčiau,

Sužeistą širdelę
Paguosčiau,
Verkenčią sielą
Raminčiau.

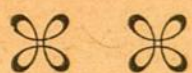
Kad tavo meilužiū
Aš bučiau,
Karštai tave
Mylėčiau,

Prie savo krutinės
Priglausčiau,
Niekam skriaust tavęs
Neduočiau.

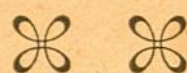
* * *

Aš bučiau begalo laimingas,
Kad širdis sau draugę surastų,
Kuri mano sielos troškimą
Ir jausmų kiltumą suprastų.
Aš bučiau begalo laimingas,
Kad širdelė širdį bučiuotų,
Kad jausmą jausmas apkabintų
Ir sielos mūsų kruvoj plašnotų.

Keršto širdis.

Kardo Spinduliai.

Laisvamanybė yra raktas į uždraustus regionus. Kas to rakto nesibijo ir moka jį atsakančiai vartoti, tas yra kelrodžiu savo nelaimingesniems draugams-žmonėms į geresnę Ateitį ir Pažinimą Teisybės.

Jei norite suprasti maldų naudingumą, tai nedirbkite, nestengkitės, bet melskitės nuoširdžiai, "ščyrai" melskitės. Pamatysite ar dievas apdengs jums ir pripildys jūsų pilvus.

* * *

Neišsižadėkite savo išminties ir proto, del niekeno nežinomo dangaus ir ten sėdinčio dievo.

* * *

Jei dievas—lietuviškų kunigų dievas—yra geras, tad kuriems velniams jis sutvėrė velnius, vargą, nelaimes, skurdą, nedateklus ir purvą?

* * *

Bibliškasis dievas yra paleistuvis, kraugeris, begėdis, melagis, niekšas, mergaičių žagintojas, saumylis, pasiputėlis, paikšas, mylis saldžiu vavimą, pagiras, pataikavimą ir vergišką šliaužiją. Ir kada mes sakom, kad Biblija meluoja, tad kunigai pyksta! Pyksta kad mes sakom, kad dievas turi but geresnis kaip kad jų šventos knygos jį aprašo.

* * *

Geriau yra mokėti kaip išganyt savo žinomą gyvastį, negu rupintis apie išganyką nežinomos "dušios."

* * *

Ar dievas krikščionims davė protą, kad jie jį vartotų, ar kad tik mąkalėj tuštumą užpildyt, o protavimą pavedė kunigams?

* * *

"Kardas" yra priverstas kaip kada aprašant kunigų darbus ir darbelius, vartot išsireiškimus, kurie nėra visai estetiški. Atminti reikia, kad tik su padoriais ir apšviestais žmonėmis galima dženteloniškai rokuoties, su begėdžiais, fanatikais, pasiutėliais tokios pat terminologijos vartot negalima.

* * *

Gyvenkime dabarčiai. Praeitį yra tik praėjęs sapnas. Ateitis yra nepatvirtinamas mytas.

Kodel dievas neapsireiškia abejantiems heretikams arba griešniems bedieviams? Vieni tokiu apsireiškimu uždarytų mums burnas. "Kardas" nė jam panašūs raštai nebeišeitų, o daug velniui apieravotų dušelių sugrąžintų į savo kaiminę. Na ir kodel nenori dievas išgelbėt musų?

Papa visada girias esąs netik žemės valdonu, bet podraug ir dangui įtekmę turįs. Na ak jis prašė Europos valdomams perstot kariaut. Ar perstojo? Prašė dievo, kad sustabdytų karę. Ar sustabdė? Rodos, kad papos įtekmė ant žemės kaip ir danguj visai nupuolusi.

Suprantama, tuomi mes nepertikrinsime lietuviškų jezuitų, kad jie nuo žmonių surinktus pinigus nesiųstų ten, tam apsimitėliui, neigi sulaikysime Yčą ir kitus, kad jam į pantaplį nebučiuotų.

————:o:————

Klerikalai neatbutinai nori, ot stačiai reikalauja, kad netik naujos Lietuvos valdžia, bet ir visos mokyklos but kunigų ir miniškų rankose! ir jie mano, kad lietuviai taip paiki, kad jezuitams leis alinti Lietuvą, kaip jie nualino Lenkiją, Ispaniją, Pietinės Amerikos respublikas? Lai atsimena tie ponai savo konfratrų likimą Francijoje, Portugalijoje ir Mexikoje!

Todel neikiškite, minykai, savo nešvaraus snapo kur nereikia, nes kada jums Lietuvos liaudis užbrauks per jį, gali but labai nemalonios pasekmės.

————:o:————

Krikščionis sako, kad Jezus buvo gyvenimo pavidžiu žmonėms. Bet mes visur jieškome ir nerandame nė vieno, kas tą pavidį sektų. Sakyties, kad seka nepakanka. Jei kas žinot adresą tikro krikščionio, prisiųskit jo vardą ir paveikslą "Kardui." Patalpinsime jį kaip 20-to šimtmečio stebuklą.

Milijonai yra įdedami į dangaus "biznį," bet pakol kas iš to visko, apart kunigų, niekas procentų da negavo.

————:o:————

Daug yra krikščionių, iš kurių but pasiutusiai blogi aniolai.

Gavėnioj kunigams ir davatkoms nevalia valgyti mėsos, plustis, biaurioti, meluoti, šmeižti — papa Romoj nedraudžia!

————:o:————

Juo žmonės yra tamsesni, juo nuolankesni, jie yra duosnesni ir prietaringesni. O to tik kunigijai ir svietiskai "galybei" ir terekia.

————:o:————

Pasaulio istorijos lapai yra raudoni nuo kraujo, kurį praliejo krikščionis kankindami kitus krikščionis. Toks mokslas, kurį reikia vilgyt žmonių kraują, monijai yra nepageidaujamas. "aud"

————:o:————

Tikru stebuklu mums yra tas, kad daug žmonių, kurie save vadina apšviestais, tiki į tuos plepalus, kuriais juos minykai bovina.

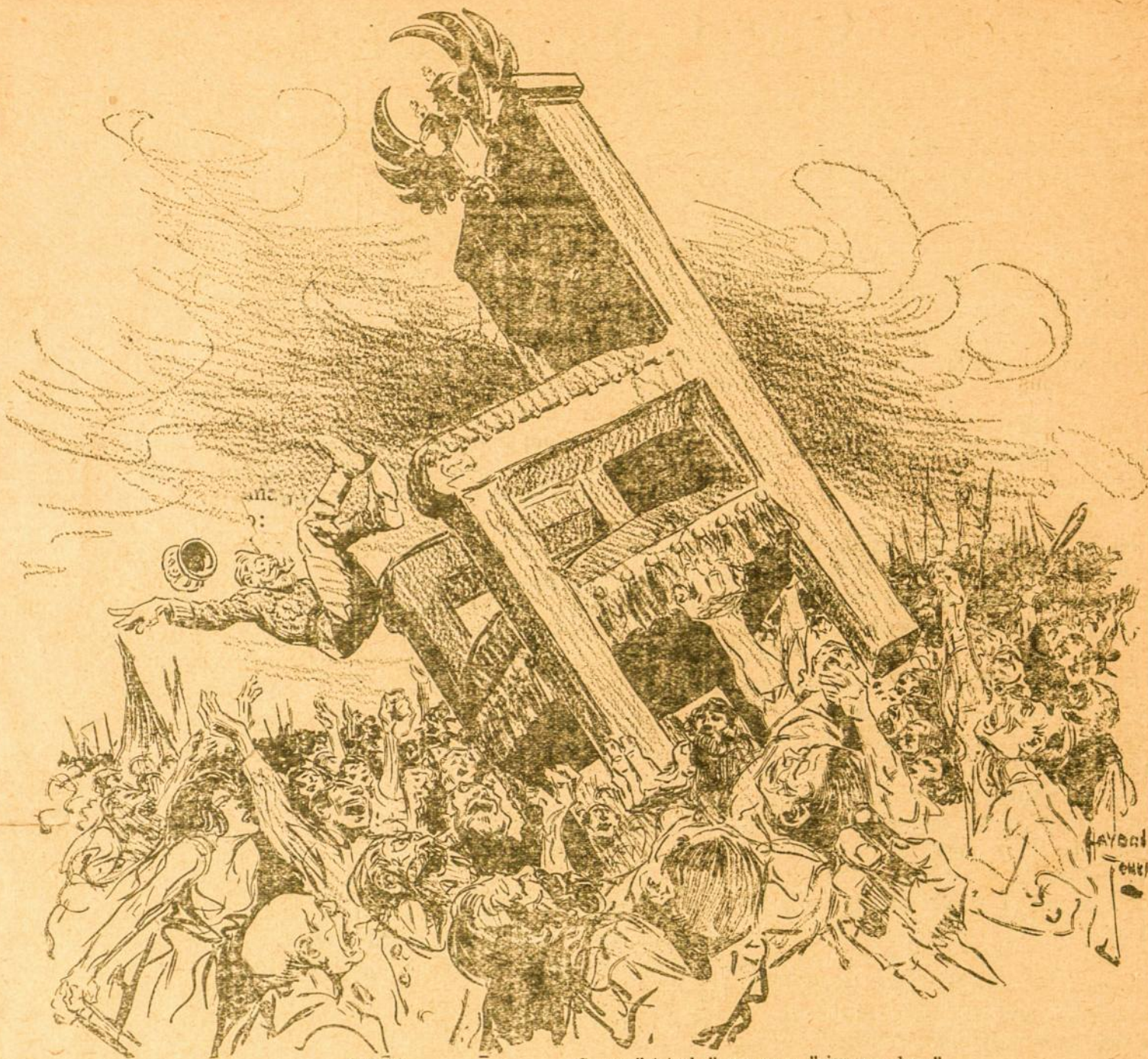
————:o:————

Atėjus Kapsukui prie "Kovos," prasidėjo apgailėtina agitacija prieš veikliausius ir geriausius L.S.S. narius ir mūsų sociališkąją spaudą: "Keleivį," "Naujienas," "Laisvę." Prikaišiojimai biznio, gaudymo skaitytojų, etc. Rodos, kad Kapsukui (prie vieno Vidiko nieko panašaus nebuvo!) geriau, kad minios skaitytų "Draugą," ar "Darbininką." Kokių tikslų tie nesutikimai sąjungiečių tarpe yra sėjami, gal tik viens Kapsukas težino.

————:o:————

Kunigai nepailsta malę savo pašviliuose (laikraščiais negalim jų vadinti) ir pludimų orgijose (jie vadina prakalbomis) apie socialistų nedorybes. Gerai, socialistai "griešninkai." Bet parodykit mums socialistus, kurie but buvę tokiais supuvusiais (neminėsiu čion Macochų, Šmitų, ir tukstančių paprastų kunigužių), kaip papos (popiežiai) Alexandra VI, keli Grigorai, keli Jonai, pora Benediktų arba Leonas X? Kur socializmą valdė supuvusios paleistuvės tos rūšies, kaip Theodoros ir Marozija, kurios savo bulius ir benkartus popiežiais padarydavo? Prieš tas kekšes, popiežių pantronkas, Rusijos Katarina buvo palyginant šventa.

Fritz.

CARAS

Gauna "otstovką" nuo savo "viernų padonų."

PASTABOS.

Bulvės ir cibuliai persvėrė auksą. Dabar iš bulvių bei iš cibulių pradės dirbti šiuos daiktus: spilkas, laikrodėlius, retežėlius, auskaras, branzalietus ir žiedus. Bulvių virkščiomis bei cibulių laiškais bus papuoštos moteriškos skrybelės.

Parankiausias bus dalykas tas, kad vietoj gėlių bukieto bus duodama kopustas.

* * * *

Ta Amerika, tai stebuklinga kontrė. Lietuvoj, kaip atsimenu, tai medų daro bitės, o Amerikoje sparvos (tos, kurios arklius gilia). Jeigu nevierija-

te, tai pasižiurėkite, į Valinčiaus apgarsinimą "Naujienose." Jis garsina parduodas medų, bet apgarsinime tupi didelė sparva.

* * *

Katalikų dora! Nueikit kas rytas į policijos stotis, o ten pamatysite už grotų nusususių, nuparkusių, apsiseilėjusių katalikų šimtus. Eikite į kalėjimus, — ten tų dorųjų katalikų kupina. Kiek socialistų rasite vienur ar kitur? Vis tai katalikų doros mokslo auklėtiniai. Ar ne, ponai Kemėši, Bučy ir kiti lietuvių doros kelėjai?

* * * *

Aną metą vienas iš klerikalų laikraščių pasakojo, kad ne produktai

brangsta, bet pinigai pinga. Gal tas ir teisybė, bet kodėl tų pigių pinigų pas darbo žmones vis mažiau ir mažiau randasi?

O gal ir jie susitraukia, kaip klerikališki laikraščiai?

* * *

Lietuvos katalikai tiki į kokią tai dievą su barzda. Amerikos gi katalikai tiki į dievą, padaryta iš nikelio, vario ir sidabro.

Jeigu manote, kad aš blofinu, tai pasiskaitykite, kas yra parašyta ant cento — "In God We Trust." Reiškia, imi centą ir sakai: "Į dievą mes tikime." Tai ir ne dyvai, kad mūsų kungėliai taip myli dolerius.

M I T I N G A S

(Feljetonas).

Vienoj iš tautiškų spaustuvių dega žiburiai ir vaikščioja keliolika ypatų. Vieni priėję prie kastų su raidėmis, išsiima iš klėkutės raidę, pavarto, pažiūri ir, atsідusę iš gilumos širdies, padade atgal. Kiti žiūrinėja apie "Linotype" (raidėms statyti mašiną), paklibina, pačiupinėja, palinguoja galva ir eina šalin. Treti, susikišę nosis, karštai, bet tyliai ginčijasi. Ketvirtai tik vaikščioja nuo sienos iki sienai ir ką tai po nosimis murma. Viduryj, stovi stalas, apie kurį smarkiai darbuojasi keli poniški vyrai: dalinasi popieroms, patyliukais aiškinasi, braižo ir taiso.

Vienas iš sėdenčiųjų pasikėlė, pasirėmė rankoms ant stalo ir prabilo:

— Gerbiamieji Bendrovės nariai. Šiandien yra labai svarbus mitingas, nuo kurio priklauso laikraščio, to tautos žiedo, to vairo, su kuriuom mes, arba geriaus sakant, lietuvių tauta iriasi per jures prie tautiškos širdies — likimo.

— Aš turiu patėmijimą, — tarė vienas iš burio.

— Meldžiu, — pakvietė pirmasis.

— Įnešu, kad mūsų administratorius perstotų taip karštai kalbėjęs apie tautą, o daugiau kalbėtų apie reikalą ir biznį.

— Patvirtinta! — sušuko kitas.

— Paremta — šaukė trečias, — nes jis su ta savo tėvynės meile jau keliolika šimtų dolerių išmylejo iš mūsų kišenių. Kalbėk apie biznį. Kaip gazieta stovi? Ar ateina nors pastipus prenumerata?...

— Bravo! — suužė visi šerininkai.

— Gerai, mieli tautiečiai. Jeigu norite, tai aš nieko ir nesakysiu apie tautą. O biznis... Turiu jums atvirai pasakyti, pyksite, ar ne — blogas. Prenumeratorių gavau vieną per šį mėnesį. Popiera baisiai pabrango, tai ir nemokėjau per tris mėnesius. Algos irgi nemokėtos už dvi nedėlias. Randą atsiprašinėju jau tris mėnesiai. Taip dalykams stovint, apsvaščiau ir sušaukiau mitingą, kad sumestumėte po šimtinukę, tai vėl galėsime stumtis.

— Prašau balso! — sušuko vienas iš burio.

— Kalbėk. — bamtelėjo sėsdamas pirmininkas.

— Aš jokiū budu negaliu suprasti, kas pas mus yra... Sako popiera baisiai pabrango. Tai kaip jau, po paralių, gali išsilaikyti kiti laikraščiai, kurie turi po keliolika tukstančių skaitytojų? Juk jie turėjo senai bankrutuoti. Jiems reikia šimtą kartų daugiau popieros, negu mums, o vienok nebankrutina. Jau čia kas nors negerai...

— Žinote ką, vyrai?! — sukriokė kitas. Atiduokite man pinigų ir žinokitės sau su tuom laikraščiu.

— Ir man, — šaukia trečias.

— Ir man. Aš tol neisiu iš šitos vietos, kol pinigų neatiduosite, — karščiausi ketvirtas.

— Vyrai, — prabilo vienas rimtai. — Niekas čia nekaltas. Mės kalti todėl, kad sufulinome žmones su tais trimis sykais leisti laikraštį. Gausime daugiau skaitytojų... Ką tu čia velnią gausi, kad visi išvirto į cicilikus. Pažadėję, neištesėjom, tai tik susikomfuzinom patį save. Aš, kaip šerininkas, iškarto dar prikalbinau, žinoma, gerai užfundinęs, vieną skaitytoją. Bet dabar, kuomet norėjau išgauti atnaujinimą prenumeratos, tai jokiū budu negalėjau. Pašaukiau po skunerį mės, po viską ir sakau: "Na, Jurai, jau tavo prenumerata pasibaigė, tai gal atnaujinsi?"

— Et, brolyti, — sako jis, — kad tas jūš laikraštis, kaip vėžys, pradėjo eiti atgal, tai velyk aš tau užfundysiu ir daugiau tu jo man nesiulyk.

— Dievas žino, kas tam mūsų laikraščiui brokas? Aš kas savaitę atėjęs pasiimu po pundą ir parsinešęs į bučernę dalinu dykai boboms, bet ir tai neima: paduodi, tai pasideda šale beskės, eidamas lauk ir palieka. O jau apie nusipirkimą, tai nie neužsimink.

— Ir pas mane tas pats, broliai! Net išvaikiau kelis gerus kostumerius, besiulydamas tą laikraštį, — patvirtino kitas.

— Kas tiesa, tai tiesa, — pasakoja kitas, — niekas neima ir tiek. Anuo tarpu, manau sau, reikia pabandyti kitą laikraštį. Tuoju nulėkiau pas "Keleivį" ir pareikalavau 20 kopijų. Gegužis išputęs akis pažiūrėjo į mane, lyg norėjo ką sakyti, bet suskaitęs 20 kopijų padavė. Aš jam užmokėjau ir parsinešęs į štorą padėjau. Nespėjau

vienai bobai parodyti, kaip apspito tai kaip musės medų išnešiojo. O jūš dar mane aname mitinge nubaudėte ant penkinės, kad pardavinėju svetimus laikraščius. Sy!

— Vyrai. — suriko vienas pilvotas žmogus, — paleiskime tą visą bom biznį ant okšino. Į balą puolę, sausi nekelsime. Kiek gausime, tiek pasidalsinsime.

— Geras sumanymas!.. Geras! — sušuko net keli balsai.

— Parduokime. Aš kiek gausiu, tai ketvirtą dalį skiriu ant pragėrimo už tautos sveikatą, — pritarė vienas raudona nosia vyras.

— Ale kas pirs?... Ot, tai štuka, — pastebėjo kitas.

— Aš girdėjau, kad škaplierninkų sąjunga nori nupirkti, — bumtelėjo administratoirius.

— Aš, kaip daugiausia sukišęs savo grašio, tai ir nepaleisiu iš savo rankų. Aš jums išmokėsiu už visą biznį tris tukstančius, o jūš išsidalinkite. Ar sutinkate?

— Sutinkam, sutinkam!.. — pasiopylė balsai ir pradėjo grūstis prie stalo.

Mitingas užsibaigė.

Senas Vincas.

NASHUA, N. H. Turėjome T.M. D. prakalbas, kuriose kalbėjo Z-Jan-kauskas iš Lawrence. Klausytojų buvo į 30 ir tie išgirdo tą, ką kiekvienas skaitantis laikraščius jau nuo senai žino. Kaip kalbėtojas "nebytina" dar savo profesoriaus "mamos Ramanauskienės." Pagirė T.M.D., papasakojo keletą kitų menkniekių ir patarė negerti, nes nuo to girdi plaukai labai slenką. Kadangi kalbėtojaus galva yra beveik kaip biliardas (jis puikus vyrukas!), tad keli publikoj nusijuokė. Po visam tautiečiai tikrą karę buvo sukėlę, girdi, jūš socialistai juokiaties iš mūsų kalbėtojaus. Žmogus, kuriam daugiausiai teko, visai ne socialistas. Ir taip tokiais kudikiškais kyvirčiais ir niekniekiais užsiimdami jie mano pakelti tautą.

Dulkė.

KORESPONDENCIJOS ARBA RAPORTAI PRALOTUI BIMBAI

MONTELLO, MASS. Mūsų nusi-
bankrutinę klerikalai ir tautininkai,
patįs neįstengdami nieko nuveikti, yra
labai "kitri" kada prisieina apgaut ką
nors. Su pagelba prisilaižymų prie
miesto šunukų ir krikščioniškų "duffe-
rių," jie išdarinėjo biauriausias kiau-
lystes Lietuvių Dienoj. Dabar mato-
mai pritruko jiems pinigų, kad pa-
siųsti minyką Bartušką, masażistą
Bielskį, bučerninką Karužinką arba
senį šliupą papos pantaplį čiukštelėt,
tai užsimanė gauti vieną trečdalį aukų
iš LŠF. skyriaus.

Mūsų atsakymas buvo aiškus: bu-
čiuokit sveiki ne tik į pantaplį, bet
kur tik jums patinka, mes to jums ne-
giname. Mes žinome, kad Lietuvai
duoną ir laisvę ne kokie makaronistai
suteiks, ir todėl pinigų negausite. Žmo-
nėms reik duonos, ir tą duos su mūsų
pinigais Petrapilės "Grudas" ir Vil-
niaus "Agranomijos Dr-ja," o jei no-
rit davatkomis pripirkti rožančių arba
škaplierių, kur glindų galėtų veistis,
susiaukaukit patįs. Nekurie karšta-
košiai buvo pradėję kelt triukšmą, bet
"janitorius" juos greit išpravodijo nuo
susirinkimo. Ir taip, mūsų dvasios ver-
gai kaip ir visada, Montelloj neįsten-
gia pasirodyt.

Nairietis.

BUENOS AIRES, ARGENTINA.

Ir pas mus karės šmekla savo tamsiais
sparnais apniaukina kitaip skaistų
dangų. Nors liaudies susipratimas, be-
abejonės iki to valdžiai eiti nedaleis,
bet ne be to, kad paikas patriotizmas
ir beprotystė neturėtų savo legijonie-
rių.

Mumis apleido "veikėjas" M. A., ir
nusikraustę kur ten už ekvatoriaus, į
Stamford, Conn. Jis rašo mums, kad
girdi, pas jus Amerikoje esą tiek senio-
riečių, kad visa Pacific gatvė, ant ku-
rios gyvenas, nepereinama, taip daug
jų į jį išimylėję, kad ir mums žada at-
siųst kokias 5 riebias kunigų gaspadi-
nes (tur but eks-gaspadines. Ar pas
jus vanduo šiltas? Kun. Bimba). Kaip
prisiūs, mes manom jas naudoti drau-
gių susirinkimuose. Mat, turint to-
kias riebiukas, nors ir nejaunos, bet

tikiu, kad visi ant susirinkimų be jo-
kių pakvietimų ateitų, nes kitaip na-
rių negalima priprašyti.

Bet vienas daiktas mums nesu-
prantamas: tas minėtas M. A., kurs
merginų Amerikoje kaip mūsų neatsi-
gina, rašo vienai mūsų geltonkasei,
kad atvažiuotų Amerikon, tai net pir-
mos klesos bilietą prisiųstų (Ką ten
suvaikysi kokie vėjai tuščiose galvose
trankosi! Kun. Bamba.).

Į 2-rą LSSA. kp. įsirašė tulas vai-
kinas, vardu N. Matulaitis ir jo san-
tikiai su Povylu ir Ona Stančikais, —
labiausiai su pastarąja taip jau suašt-
rėjo, kad nė nesušvelninsi. Tokie da-
lykai gali sukelti dar daugiau nesma-
gumų socialistams ir todėl Matulaitis
turėtų gauti iš Sąjungos "manding"
(vilko bilietą). Aš ir Visi.

"LAISVĖ"

Po dešinei yra "Laisvės" stovyla New Yorke.
Yra tai emblema Demokratizmo. Po kairei yra
"Laisvės" stovyla, kokią mūsų kunigai rengia
naujai, laisvai Lietuvai.

BINGHAMTON, N. Y.

14 ir 15 vasario pas mumis lankėsi
su prakalbomis drg. J. V. Stilsonas,
Pirmą vakarą kalbėjo apie nesutiki-
mus tarpe Suv. Valstijų ir Vokietijos
ir apie grėsiantį šiai šaliai karės pa-
vojų. Antrą vakarą drg. Stilsonas kal-
bėjo kuopos susirinkime ir davė daug
naudingų patarimų kuopos nariams.
Sąjungos namui suaukauta 150 dol

* * *

Lig šiol pas mus nebuvo klerikalish-
kų gaivalų, vadinamų lietuvišku vais-
ku arba vyčiais. Dabar jau ir jų atsi-
rado. Tie vyčiai daugiausia svin-
stų pridirba mūsų mieste.

Vyčių Komandieras.

LOWELL, MASS. Garsus deba-
tai apie Socializmą ir Katalikystę jau
praėjo. Michelsonas, "Kel." redakto-
rius, pasigavęs du snargliukus, "Kole-
gijos studentus," Ramanauskutį ir Mė-
šliuką, kad jau sudirbo, tai sudirbo, net
man jų iškada pasidarė. Bet ir drąsa,
"molokososams" stot į debatus su mo-
kslo vyru! Michelsonas lošė su jais
kaip katinas su pelukais. Pagaliaus
suniurkęs, supėšiojęs ir klausytojams
juokų ant tiek pridaręs, kad net pašo-
niuose pradėjo skaudėt — paleido gy-
vus. Kunigo gaspadinės sympatija bu-
vo su tais vaikiniukais. Mat, juodu
dar nevedę, ir gali likti kunigais!

Šmutas.

:o:

"KARDO" BENDRADARBIAMS.

Kas mėnesį gauname į 120 kores-
pondencijų, ir suprantamas dalykas,
tik mažytę jų dalelę tegalime patalpinti.
Kurių korespondencijos ir kiti raštai
netelpa, nepykite. Mes nuoširdžiai dė-
kvojame Jums už šelpimą raštais, bet
sutalpinti galime tik kokią dešimtą da-
lį.

Ką tada daryt? Didint "Kardą."
Bet tas reiškia didint iškaščius, ko pa-
daryt negalime, kol įplaukos nepadi-
dės. Todėl draugai bendradarbiai su-
sirinkimuose, sueigose, vasarai atėjus
piknikuose — platinkite pavienius
"Kardo" numerius ir gaukite naujų
skaitytojų. Leidėjai nė vieno cento
pelno nenori. Redakcija ir adminis-
tracija dabar dirba dykai, be atlygini-
mo. Taigi kiekvienas centas eis subu-
davojuimui, pagerinimui ir padidinimui
"Kardo."

Mes laukiame Jūsų paramos tuo-
jaus, nes nuo to priklausys jau ateinan-
čio numerio didumas, turtingumas pa-
veikslais ir gerumas.

Viską adresuokite:

"Kardas"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

AKRON, OHIO. Pastebėjau, kad nieks kun. Bimbai iš mūsų miesto nepraneša naujienų, todėl aš skubinuos su visų pluoštu jų. Pas mūsų romiškai-pagoniškos malkinychios pakol kas dar nesiranda, užtai ir kun. Bimbos parapijai neblogiausiai sekasi. Vietinis kun. Bimbos organizatorius išsijuosęs dirba (lai lietuvių Dievas sustiprina jo dvasią ir kuną. Kun. Bimba.), ir todėl jo organas "Kardas" yra čionais ietekmingu šviesos įrankiu. Nebereikolo mes laukiame, kad neužilgo kun. Bimba iššventis mums Reikauškį į savo kamendorius.

Šventjuoziniai turėjo čionais romišką balių, kur alus ir degtinė bėgo kaip Cedronas, smarkiai. Juozukai gi ėjo lanktynėsna, kuris gali daugiausiai ištraukti. Liaurų vainiką tame atveju laimėjo šventjuozų prezidentas. Vienok neapsiėjo ir be nelaimės. Mat, čion buvo: "tarp garbės į skausmą." Pons prezidentas nusišnapsavęs, jog grįždamas namon taip sunkiai pasisveikino su šventa žemele, kad aniuolai net ranką nulaužė.

Čionai randasi šios organizacijos: L.S.S. 244 kp., kuri daugiausiai veikia, LDLD 59 kp., L.M.P.S. 41 kp., S.L.A. 198 kp. ir pašelpinės: "Laisvė" — laisva, ir Juozapinė — kryžiokiška.

Dzievulis (žydiškasis) padarė pas mūsų stebuklą. Skaisti kaip rožė davatkaitė savo baltas rankes užmetė ant sprando surumbėjusio, ant visų dievų perkunas leidžiančio "bedievio," ir nusitarabanijo vargšą pas Romos bambizą, kurs ant amžių vargšą prie davatkėlės andaroko prikabino. Prapuolusi dušia, kelkis antru syk iš purvyno ir eikš į eiles kovotojų už laisvę, ir jaunamartę atsivesk susavim.

Kreivas.

LEWISTON' ME. Yra patarlė: "Ko velnias negali, ten pasiūncia davatką." Štai mes turėjome puikų bambizuką, kurs mokino poterių, klausė griekų, vaikė velnius, mylėjo vyčius ir vytes. Ir viskas gerai ėjo, kaip rojuj. Bet štai viena vytaite, it lendrė, buvo nepaprastoj malonėj, ir rodos kad viskas netik gerai, bet ir širdžiai saldu. Vienok koks ten šėtonas nusiuntė parapijos kasieriaus žonką pas prabaščių, kad išmokintų vaikus mišioms

tarnauti. Šis buvo "bizy" ir atsisakė, todėl poni kasierienė taip užsirustino, jog į 2 dienas vyskupas dasižinojo apie mūsų lietuviško bambizuko visai privatiškus reikalus, ir paliepė kraustyties. Ir kraustėsi. Su pilnoms ašarų akimis lydėjo viernieji savo piemenėlių: vieni žlembia, kiti kasierienę keikia, treči pyksta ant airių minyko, drąsesni ir vyskupą blagaslovina, o kur geresnės širdies dovanų prabašteliui perka. Ir taip netekom mes iš visų pusių smarkaus vyruko, kurs mylėjo netik vyčius, bet ir vytes. Tokią padėką susilaukė jis už tai, kad dvi laisvai apsivedusias poras, nusitarabanijo su savim į kazionną malkinychią. Dabar didelis nusiminimas apėmė Lewistono davatkas ir davatkinus (nesuks velnias, jis užimtas Europoj. Tik mano viernieji pasistengkite paskleisti daugiau evangelijų: "Kardo" kun. Bimba).

Kun. Bimbos parapijonas.

MILWAUKEE, WIS. Mūsų miestas netik "Schlitzu" garsus, bet ir miesto mayorais, kurie pasitaiko socialistai: pirmiau buvo Seidel, o dabar yra Hoan. Ir LSS. kuopelė yra, tik biski kaip ir aptykus (Ei! Kas su Jumis tenai, vyrai Kun. Bimba). Taip-pat ir "Darbininkų Choras" savo dainomis mūsų nebepalinksmina taip tankiai kaip yra geidžiama. Bet už tai mes nesenai sutvėrėme LDLD 56 kuopą, SLA 177 ir laisvą pašelpinę "Vienybės" Draugiją.

Mūsų Romos gvardeicai irgi veikia. Dar 1913 atsibaldė romiškas minykas, šatkus, ir žydų dievui, italijonų popiežiui ir airių vyskupui už lietuviškus pinigų, po ilgų kolektų išstatė nešpėną namelį — skutinychią; bet skutinychia be skutiko, o skutikas be gaspadinės juk nebus! Vienok parapijonai buvo užsimanę be gaspadinės apsieit. Kad juos vilkai, ir sucicilikėjimas jų!

Kunigas pe gaspadinės! Nu, kas jau matė tą? Nebereikalo dvasiškas tėvelis juos iš parapijos išmetė ir iš garbavojo "po Maliauskomu!" Pasišlikus tik paklusnesioms burutėms, bambizas viešpatavo ten monarchiškai, ir dingo, neliko jo. Tik liko skylė, kur buvo kadaisai \$18.000.00 pinigėlių dievulėliui sukrautų. Dievas tur but atsiėmė savo apierą.

Atvažiuoja Tiškevičius. Su mote-

rimis puikiai sugyveno, tik tos raganos pradėjo apkalbinėti visai nekaltą jo gaspadinę, šešiolikmetinę Marytę. O kada vyrai pradėjo savo pačių neleisti į kleboniją, prabaščius teisingai padarė, supykę išvažia į Sheboygan, nes kas jau but kentėjęs, jei ir pats bažnyčios sekretorius Baraišis liko revoliucionierium?

Dabar turime šlovyną. Smarkus tai vyras, "zuch!" Suteikė antrą dirnavonę bažnyčios kasieriui Sedabriui, ir apmalšinęs kitus "kramolninkus," viešpatauja žydų dievui ant garbės ir lietuviškam sau ant naudos.

Petro Sunus.

SKAITYTOJAMS

"Kardas" išeis padidintas taip greit, kaip tik tas mūsų finansinis stovis tai pavels. Išleisti "Kardą" apsieina su virš \$200.00 numeris, o prie dabartinio visko brangumo, visiems Laisvės Draugams kurie remia "Kardą" prisieina pridėti šiek tiek. Draugai, pasidarbuokite ir pasistengkite, kad to nereiktų ir kad kitą numerį galima but išleisti didesnį.

Perkėlus spausdinimą — kito spaustuvėn, ši numerį labai geru padaryt negalėjom. Sekantis bus pilnesnis ir geresnis. Su sekančiu numeriu įvesime naują skyrių: "Kunigų Žiedai," Kapeliono kun. Bimbos "Blagaslavensstvos" ir daug kitų įvairių ir interesingų skyrių.

Turime senai prirengtą rankraštį "Klioštorių Paslaptys," ir kaip tik popiera atpigs (ji dabar beveik tris syk brangesnė, kaip pirma,) tuojaus spausdinsime. Kitos puikios knygos taipgi laukia progos eit į spaudą!

Gera elgiasi draugai, kurie prišūncia dešimtinę, ačiu jiems! Bet mums daug maloniau, jei šimtas draugų prišūncia po dolerį!

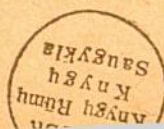
Na, draugai, sukruskite, ir parodykite kad Laisvės Draugai norėdami gali "Kardą" padaryt geriausiu ir ietekmingiausiu laikraščiu, nežiurint, kad juodvarniai ir aklos davatkos ir siunta.

Laukiame Jūsų darbo tuojaus! Neatidėliokite.

"KARDAS"

251 Broadway, So. Boston, Mass.

730331

MONTELO, MASS. Kas seredos vakarą yra pas mus misijos rengiamos Lietuvių Tautiško Namų Dr. tės. Misijonieriai kviesti buvo žmonės įvairių pažiūrų: katalikai, nezalezninkai, tautininkai ir socialistai. Katalikų misijonieriai monteliečius pavedė pilnai šėtono globai, nes nė Kemėšis, nė Urbonavičius visai neapsimė mumis, paklydusias arba klystančias avelas gelbėti. Nalezninkas iš Lawrence, Mickevičius buvo apsiėmęs, bet tur but labai užimtas kunigų šventinimu, tad nepribuvo. Tautininkas Rimka buvo kelis kartus, bet publikos, tautiško išganymo trokštančios, niekad nebuvo iki galui misijų daugiau kaip du tuzinai. Už tai ant socialistų misijų, Dr. Matulaičio, Michelsono ir Bagočiaus, visada svetainė pilna iki galui, apie 300, 400 žmonių. Nuo dabar pavesta Bagočiui visos likusios sezono seredos, ir jis dulkiną pamušalą supelėjusiam papizniui taip, kad prietarai šnypšdami lekia laukan. Išgirdęs tas jo misijas, žmogus pradėdi pažinti save, žmonių ir gyvenimo kelius, ir entuziazmu užsidegęs geidi širdyje "pajudinti žemę ir žmonių protą" taip, kad tamsa su savo paikomis pasakomis, mytais, prietarais, pragariais ir zababonais nugarmėtų nuo mūsų žemelės ir niekad nebesugrįžtų.

Fritzo Draugas.

TOWN OF LAKE, ILL. Pas mus Romos komandieriai vis nepasiliauja lieję tulžies ir nuodų ant socialistų ir laisvamanių. Stebėtinai daiktas, kaip romiškas mokslas gali padaryt net ir iš labai padorių lietuviškų tėvų vaikų tokius besąžiningus, begėdiškus nepraustburnius! Rodos, kad jie slepia savyje neišsėmiamą sriutiną.

Vienok tenka ir vargšams parapijonams, labiausia sventakryžiams: smarkiausias mēlininkas iš "Draugo," pats dar budamas purvinas grinorius jau pravardžiuoja geriausius žmones "maištininkais" ir "bedieviais." Tai nedėkingos deglosios! Iš žmonių pinigų susiperka sau kompanijų šėrus, turi kunigaikštišką gyvenimą ir dar koliojas!

Kaip ilgai žmonės kės tą purviną malumaliausienę? Ar nepadarys jie greit su savo carais taip kaip Mikei atsitiko Rusijoje?

J. Aceris.

LAWRENCE, MASS. Mes turime savotišką "Billy Sunday" pavidalę prabaščiaus (netrustinio) Mickevičiaus. Jis netik kad turi dvejų klau-sytojų-pasekėjų muzikų - lietuvių ir šliachcicų — lenkų, ir jei Billy kada girdėtų Stevy rėkaujant, tad nemanytų turįs monipolių ant geros gerklės. Ar Billy žino daugiau už Stevy, ką jis pasakoja, sunku but teist, bet jei už paikumą but duodami liaurai, tai teisėjai ir žilą galvą gautų, ir tai nežinotų, kuriam iš judviejų pripažint.

Bet vargas mūsų davatkoms! Jos neužilgo gal netekt savo prabaštėliaus! Jis taip užjaučia Wilsonui ir jo karin-gumui, kad kada karė užsidegs, be-bejonės nusiskubins su muškietą į pir-masias eiles kokio nors velnio sutvėri-mams grobus paleist.

Neatsargus.

W. FITCHBURG, MASS. Mums laiks nuo laiko aplanko Romos misijo-nieriai (neviežlybi, aprugę meškos), tai iš Athol, tai iš Worcester (spritnas, zibčikas ir pirmos klesos biznierių), arba dar taip koks užklysta. Na, ir dumia į tuščias galvas paikų davatkų ir davatkinų nebučiausius daiktus. Pa-sižymėtinas yra jų tamsumas: nemo-ka nė kalbėt, nė žodžiams prasmės duot, ir todėl tankiausiai pasiima nuo mėšlyno Kemėšio organą arba "Dr." ir skaito. O ten melo, daugiau kaip kad raidžių.

Štai pas mus Gardnerio jaunuomenė (visai nesocialistai), negalėdami gaut trukio, nė karo po šokių namon parvažiuoti, nuėjo į hotelį ir apsinak-vojo atskiruose ruimuose. Koks snar-glius, katalikutis, kurs lindo pas tas mergaites — supykęs užvedė policiją, buk ten paleisuvaujama. Supranta-ma iš to nieks nebuvo. Bet nurašyta į "Draugą," girdi, ir ten socialistai lais-vą meilę skleidžia. O dabar tie tamsos praskustvalviai atkartoja tuos niekus ir melus.

Gerai apsižiūrėkit ir pamatykit pas save supuvusį paleistuvį papą Al-alexandrą VI, Maroziją, Theodorą syfi-listą; Leoną X, Macochus, Schmidtus, ir mūsų pačių lietuviškus buliukus ir jų gaspadines pirm negu pliaukšti apie socialistų laisvąją meilę.

X. Rimbas.

STEBĖTINAS "MOKSLINČIUS."

Neparsenai man teko girdėti vie-no labai didelio iš Bostono "mokslin-čiaus" A. Rimkos paskaitą. Jis skaitė prelekciją iš labai, labai augštų kny-gų: apie miegą, sapną ir hypnotizmą. Apsigarsino, jogei esąs labai didis ir gilus žinovas minėtų dalykų ir turįs pilną galvą kitokių mokslų, todėl jis negalįs nė klausimų galvon sutalpinti, ir liepė prirengt tam tikrą skrinutę ir jon dėti klausimus. Visi nusistebė-jo, kada visų klausimų skrinutę jis ga-lės išrišti! Manau sau tai bent "moks-linčius." Bet minėtas "mokslo milži-nas" įpuolęs į miego, sapnų ir hypno-tizmo misterijas ir pats vos tik neuž-snudo. "Mokslinčius" liepė visiems už-simerkt, kad jo nematyti, nuduodant jogei jie snaudžia (bet jau pirm to pu-tė visos audijencijos beveik knarkė). Bet atsipeikėjęs, sako: matau, kad jūs nenorite manęs klausyt, arba ne-suprantat tokių augštų tēmų kaip ši. Ir liepė dėti į skrynutę klausimus.

Publika nusišypsojo, keli numojo rankoms, ir pasakė tam "garsiam mokslinčiui" — Good Night!

A. Mutulis.

—:o:—

ST. CLAIR, PA. Kunigas, vytis ir kiaulė, tai traicė vieno skonio! Tik pasiklausikite! St. Clair, Pa., LDLD. draugams susitarus parengti vakarą su trumpu teatrėliu ir pasilinksminimu draugijos naudai. Vietos romiškas apuokas, (joki degloji geresnes uosles ir drąsesnių akių neturi!) susižinojo su Minersvillės vyčiais ir sutarė LDLD. užkenkt. Todėl ima ir surengia tą patį vakarą "Žydas Statinėj." Supranta-ma, žmonės žino vyčių gabumus kaipo "scenos artistus," žino, kad su atbu-kusiu, kunigų užantij auklētu protu, ne ant scenos jiems lipt. Vienok pasiro-do kokių tad žemų norų žmonės ir kokie jie begėdžiai.

Bambizas uždraudė savo buriu-tėms ant pažangesniųjų lietuvių vaka-rų lankyties, nes girdi, ten paleistuvy-stė platinama. Norėtume, kad mums paaikšintų, kokia dora buvo platinama praeitą vasarą tulam Pottsvilles vieš-butij, kada mielaširdingos seseris iš-rengė vieną mums visiems pažįstamą kunigėlį — nuoga, kaip ant krikšto, nepalikdamos "dievo tarnui" nė skepe-taitės?

Ožys.

BROCKTON, MASS.

Sandariečiai tvers armiją.

Nemanykite, kad salaveišių, bet tikrą, vajaaną vajavoties vaiską! "Glauno komandujuščių porožnogolovymi voiskami" Mr. A. R. Imka Rimkovicz de South Bostonietis sušaukė čionais pas mus nesenai manevrus visų savo štabo viršininkus ir paskirstė čynus, tarp kurių sekantis yra: A. Č. Yčauskas, pulko komandierium, kurs ves pulką su saugine amunicija, ir atgaivins apslabusiuosius; to pulko obalsis bus: "Whiskey." A. D. Embinskis kaip geologas, pažįstas ne tik žemės sluogsnis, bet ir džėlos kamarų geografiją; viršininkas sapioriškų operacijų — S. B. Aronas, astronomas ir garsus žvaigždžių žinovas bus kapitonas razježčių, nes ir tamsoj kelią ras; P. K. Azlauskas, miltų ekspertas, viršiausiu košėvaru ir kleckų virėju; A. V. Aitkus, ekspertas peštukizme — drillmasteriu; P. V. Aičūnas, anglininkas — podriadčiku "štymo" visam vaiskui, o J. B. Aniulis iš So. Bostono su savo plike tarnaus už reflektorių signalams. Kanuolių, karabinų, amunijos ir kitų mažmožių nereiks. Kaip praneša "glaunokomandujuščių," jog viskas, kas yra reikalinga garbingai pergalei, yra diplomacija ir taktas; jis, girdi, pamatęs priešą, atsistosis prieš jį su atvira savo (keturių colių) didviryška, nuoga krutine, ir pradėsias prakalbą. Priešai (Kaip jis iš patirimo žinąs) sumigs, ir tada Sandariečių vėliavos užplėvesuos priešų tranšiejuose. Šiame vaiske prastų kareivių nebus visai taip kaip Meksikoj, tik bus generolais arba beveik tokiais. Anglams, kaip matyt iš laikraščių jie gyresį jau turį 75 činauninkus, bet kadangi Sandariečių kuopoj yra tik 8, tai tur but yra priskaityta ir vyčių brigada, kuri po nelaimingam mušui su "Keleiviu" ir supliekimui jų generolo Wasselio, dar vis neatsigauna.

A. Kutulis

ROCHESTER, N. Y. Jau nuo senų laikų prie DLK. Gedimino Draugijos prigulėjo socialistai, tautiečiai ir visokių kitų partijų žmonės. Daugiausia, rodos, buvo socialistų ir jie be skirtumo partijų visus vadina draugais. Bet kaip paskiaus socialistai patyrė, tai tautiečiai labiau bijo žodžio,

"draugas," negu "velnias" kryžiaus. Tautietį gali iškolioti, išjuokti, spiauti jam į barzdą (jeigu turi), už viską jis dovanos, bet saugok Tamošiau, nevadink jo draugu.

Taip ir Gedemino dr-tėj; tautiečiams taip išipyko tas "draugas," kad jie paėmė ir "išsimufino" iš Gedimino dr-stės ir jos svetainės su visu kromeliu į tautišką smuklę. Ten jie sutvėrė naują Liet. Sunų ir Dukterų drstę ir vienas kitą pasididžiūdami vadina "ponas," o "draugo" į savo tarpą ir už jokių pinigų neįsileistų. Vienas "ponas" pametė savo "kautą" ir sykiu naujosios draugystės konstitucijos projektą. Visiems "ponams" iš to buvę didelio "strioko." "Kautą" jau surado vienoj lietuviškoj smuklėj, bet projektas esąs dingęs. Mat, ir "ponai" turi savo vargus ir bėdas.

Tautiečių oficialis korespondentas.

ST. LOUIS, MO. Mūsų romiški pagonis, negalėdami atstovėti prieš "Kardo" apsiginklavusius apšviestus žmones, parsitraukė sau iš Chicagos špilogijos studentą, kokį ten Raškų, kad tas visus mulkius sustiprintų žydiškojo dievo dvasioj. "Mokyta" ta asaba Raškus! Ištuštinus bonkutę, jis kaip ant delno išaiškino buizologijos kreizologiją ir jos sąryšius su monkeliogija, kas labai mūsų davatkologijos žioplologams buvo disinfektatišku. Pabaigoj dar pagazdino anuos baubais, kaukais, vilkalokais, laisvamaniais ir socialistais taip, kad kitiems baimės drebulys net guzikus iš butinai reikalingų drabužių išbraškino.

Pora savaičių vėliau turėjome raudoną bazarą ant naudos avinyčios, kur buvo šaunūs laimėjimai. Viens Kristaus vaikelis išlaimėjo storą stiklą ir pakaušį.

Bimbos parapijoj ramu (Tad kas jums ten, kun. Bimba?)

Kapsas.

ROCKFORD, ILL. Generališkas ablavas ant visų avių ir avinų per kelniotą kerdžių, Raškų. Jau ir avis netokios paikos, ir bile piemeniukas už kudlių jų negali taisyti. Todel ir Raškus tik pailso, bet ne ką pešė.

Mūsų sijonuotas kerdžius per davatkų telegramų agentūrą išgirdo, kad čionais atvažiuoja kun. M. X. Mockus.

O-Jėzus Marija, kiek strioko! Bėga pas majorą, pas miesto viršininką, pas advokatus, o kad tas viskas negelbėjo, parpuolė gatvėje ant kelių ir šaukia visus angelus iš dangaus, kad nors Mockaus trukį sustabdytų. Vienok angelai "šuns" balso neklauso," ir todėl baisioj desperacijoj pasikorė lovoj — ant Taškuno gaspadinės kaklo.

Ne be to, kad ir socialistams negrestų pavojus: štai generolas R. organizuoja savo moterį, ilgliežuves davatkas ir jų organo "Draugo" skaitytojų pulką, kad išskerstų juos. Jam prisižadėjo generolas A. su pulku bolininkų, kazirnikų ir bačkų tuštintojų, o generolas P. su armija gyvanašų ir tokių, kurioms vieno vyro neužtenka, mano taipgi "šventam" tikėjimui į pagelbą ateiti.

Vargas.

BROOKLYN, N. Y. Pas mūsų Brooklynas, tai tikra "Maskva No 2." Čion kaip į kokį Kremlių važiuoja kairieji, dešinieji, viduriniai ir galiniai; čion tariama, seimavojama, mušamos ir bučiuojamos. Viskas, visko ir visai yra taip daug, kad žmogus nežinai ką daryt, nė nuo ko pradėt. Ir todėl nieko nerašysiu, nes — et! (Aš jau senai patėmijau, kad su jumis ten tik "et." Visko perdaug, kad net galvas apsuko jums tas viskas. Taip, kad apie mano parapiją ir mano evangelijų platinimą tarp jusiškių pagonų ir šventakuprių, nėra kam rupinties! Pabuskite! kas su Jumis tenai? Kun. Bimba).

Grandstreetietis.

Tikietas į Dangu.

LOCA IN CAELUM ET DONA DOMUM

LECTOR "KARDAS".

Rex caelestis:

JAHOVA ET FILIUS

Serviens portae caelestae: PETRUM

ANNO DOMINI MCMXVI

PASARGA: Su šiuo tikietu į dangų bus įleidžiami tik "Kardo" skaitytojai. Todel, katrie po mirčiai norit dievo vėdą paregėti, tuoj užsirašykite "Kardą". Tapęs "Kardo" skaitytoju, tapsi ir dangaus gyventoju. Už vieną dolerį į metus dangus užtikrintas "šlur".

Šventas Petras.

DAUG DARBO.

Vienok Ateities Draugijos Herkules—šampijonas yra užtektinai stiprus, ir laipsniškai be-
 abejonės sutruškins tą Hydą, kuri žmoniją alina.

SOUTH MANCHESTER. CONN.

Nesenai čionai atsibuvo prakalbos su-
 rengtos LDLD. kuopos, kuriose kalbė-
 jo Bagočius, tēmoj "Kodel vienintėliu
 žmonijos išganymu yra socializmas."
 Dalykus išaiškino labai puikiai, ir ke-
 liatas vyčių-snarglių gana ramiai per
 prakalbas kentė. Po prakalbų buvo
 leista užduot klausimai, į kuriuos Ba-
 gočius labai gražiai atsakė. Vyčių ge-
 nerolas, gavęs švelnius, aiškius paaiš-
 kinimus ant gana paikų klausimų, ne-
 turėdamas ką bedaryt, sušuko: "Bet
 tu nežinai kodel moterims ir mergi-
 noms usai ir barzda neauga," išsinešė
 lauk. Toks yra protas tamsių Romos
 auklėtinių. Tai — Jis.

—:o:—

Agentams ir Draugams.

Pusė "Kardo" numerių yra par-
 duodama draugų-agentų ir šiais idea-
 liškų draugų. Bet gaila, kad turime
 pasakyti atvirai, jog daugelis draugų,
 kada prisieina atsisteisti, apie tai už-
 miršta. Tas negerai. Prenumeratų
 pinigais išeina "Kardas," ir Jūs prenu-
 meratų turtą laikotės sau, nes jei už-
 simokėtumėt mes galėtume prenume-
 ratoriams už jų pinigus duoti geresnį,
 turtingesnį laikraštį. Draugai, atsistei-
 skite, nes neišteisinamas užsivilkimas
 privers mumis stačiai padaryt listą
 neužsimokėjusiųjų, lai "Kardo" prenu-
 meratoriai žino, kas neleidžia mums

"Kardo" padaryt didesniu, gražesniu
 ir geresniu.

Mes turime daugybę ištikimiausių
 agentų, ir jie yra skriaudžiami tų, ku-
 rie "nekalčiausiai užmiršta."

Taipgi meldžiame draugų-skaity-
 tojų, apčiuopus kokią dolerinę atsiųst
 mums, o mes prisiūsime porą desetų
 numerių "Kardo," kurį lengvai ir su
 nauda galėsite paskleisti tarp lietuvių.

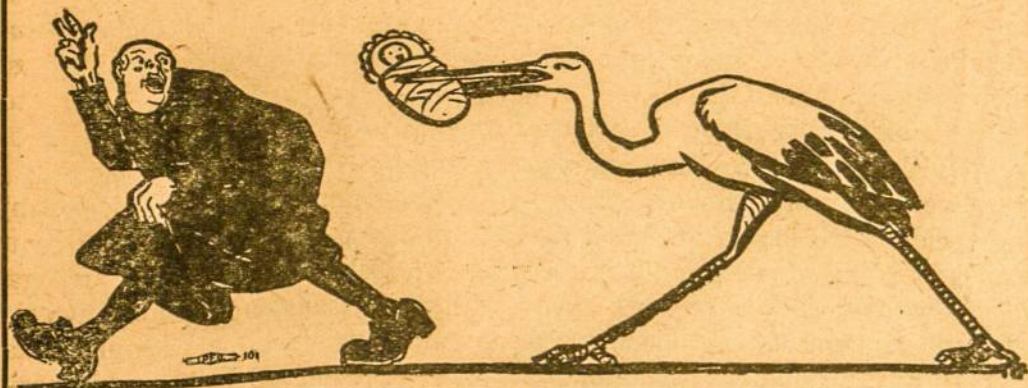
Draugai, padėkite tamsą naikinti!

Adresuokite:

"Kardas"

251 Broadway,
 So. Boston, Mass.

JUOKŲ—JUOKELIAI.

Popiezius Grigalius.

(Pabaiga).

SCENA IV.

Grigalius: — Tegul bus pagarbin-tas.

Žvejus: — Ant amžių.

Grig.: — Taip. Kas per vienas, kur keliauji?

Žvejienė: — Užėjo klausinėt... Duok žmogui atsilsėt — pats pasakys. (I Grig.) iš alkės keleivis?

Grig.: — Ačiū! Nealkanas.

Žv.: — Valgyt siulysi! Į ką išro-do... Kam šie retežiai?

Grig.: — Nerustaukite. Svarbus reikalas ir tau laimę atneš.

Žv.: — Ha-ha-ha! Turiu reikalą su bepročiu. Netikėta laimė.

Žv-nė: — Nesijuok dykai. Nežina-i, kitą syk...

Žv.: — Vieno proto suėjote (i Grig.). Ką tokio svarbaus?

Grig.: — Tankiai esate ant jurų, žinote visas salas.

Žv.: — Yra puikių salų, ypač del tokių...

Grig.: — Nuirkite mane ant vie-nos iš jų.

Žv.: — Ką veiksi? Ne paukštis, besparnis.

Grig.: — Sparnų nereikia. Šiuo retežium prirakinsi prie uolos. Turiu metavonės kelias dienas.

Žv.: — O-ho!... Paukštis, gabus. Piktadarys mano gudrumu, nuo baus-mės išsisukt. Policija...

Grig.: — Supranti vertę raudonu-jų? (Duoda pinigų). Maloniai skamba, ką? (Žvejui iškrinta tinklas).

Žv.: — (Švelniai) Ko gi reikalau-ji? Išpildysiu tuojaus.

Grig.: — (Pridėjęs pirštą prie lu-pų) Tsi-i-i. Svarbus reikalas, nieks neprivalo žinot. Didelis sekretas. Ga-li?...

Žv.: — Buk ramus, sužinos apie ką eina?

Grig.: — Rinkimai popiežiaus, kas nenorėtų likt juomi! Tamsta senas ir tai mestum tinklus... Aš stengiuos juom likti ir liksiu. Prie pinigų reikia gudrybės, o liksiu.

Žv.: — Nesuprantu.

Grig.: — Šiuom retėžiu prirakysi, ranką ir palaikysi kolei manošalininkai neužeis jieškodami, buk tai ilgą laiką metavojančio, kuris galėtų apimt popiežiaus sostą. Jieškotojam užėjus ši raktą idėsi žuvų, moteris skusdamos ras, tu gi atsiminsi, kad prieš 14 metų mane prirakinau. Ar aiškiai supranti?

Žv.: — Kaip ant delno. Nedrįstu, sunki nuodėmė laukia. Juk tai priga-vingu budu.

Grig.: — Tapęs popiežium išrišiu iš visų nuodėmių.

Žv.: — Tas teisybė. O aš tiek jų turiu!

Grig.: — Sutikta (Išeina).

SCENA V.

Jieškotojai: — Padėk dieve tink-lus megzt!

Žv.: — Ačiū už gerus velijimus!

Jiešk.: — Ar ilgai šioj vietoj gy-veni?

Žv.: — Čia-pat ir gimiau. Toliau niekur.

Jiešk.: — Kaip senai žvejoji?

Žv.: — Iš pat jaunystės.

Jiešk.: — Ar žinai visas salas ju-rėse?

Žv.: — Ne tik salas, bet ir povan-denines uolas žinau.

Jiešk.: — Taikosi išlipt ant jų?

Žv.: — Gana tankiai.

Jiešk.: — Ar nematei, kartais, me-tavojančio žmogaus?

Žv.: — Kaip gyvas nemačiau.

Jiešk.: — Pamislink, gal kada ir matei, tik pamiršai?

Žv.: — Nieko panašaus.

Jiešk.: — Mes turime įkvėpimą iš dangaus, jaučiame, netolimoj vietoj metavojantį, kurio viešpats reikalauja.

Žv.: — (Žegnodama žuvį) Tikri stebuklai! Kur tai girdėta — žuvies viduriuose radau raktą. Įrijus... (Visi puolėsi žiurėt) Stebėtina! Čia kas ri-sasi.

Žv.: — (Lyg atsiminęs) A-a, tas pats raktas. Tik atsiminiau, bet tas dėjos prieš 14 metų. Katilų nerasime.

Jiešk.: — Kas, kas?

Žv.: — Prieš 14 metų ant vienos salos šiuom raktu prirakinau žmogų. Jis taip norėjo. O raktą jurėsna me-čiau.

Jiešk.: — Greičiau, greičiau prie jo! Dievas mus užvedė ant tikro ke-lio. Popiežius išrinktas. Jis, jis!

Žv.: — Lyg nežinodamas) Nesidžiaugkit iš anksto, netikiu, kad ras-tumėt gyvą. Sala uoluota, o ir pririš-tas.

Jiešk.: — Nebuk netikinčiu Tamu. Jis gyvas. Greičiau! (Išeina. Atran-da. Išrenka popiežiumi).

J. R-da.

ABECĖLĖS.

Vieną kartą man pasitaikė rasti popierėlė, kurioj buvo surašyta anglų kalboj sekanti žodžiai:

Italijonų alfabete, pirmos 9 raidės sako: "Paimk spatą," paskutinės 8 radės sako: "Bosas ateina!"

Žydų alfabete, pirmos 12 raidžių sako: "Lengvai dirbk." Paskutinės 7 raidės, sako: "Imk pinigų."

Airių alfabete, pirmos 10 rai-džių sako: "Rye whiskey." Paskuti-nės 12 raidžių sako: "Spit chow out."

FAKTIŠKAI PRIRODĖ.

Pati: — Tai kur kiti pinigai? Juk išsinešei pinkis dolerius, o parnešei tik vieną.

Vyras: — Pragėriau, dušyte.

Pati: — Bijok dievo, tu latre. Juo senyn, tuo daugiau prageri.

Vyras: — Čia ne senatvė kalta.

Pati: — Tai kas kaltas? Ką tu mislini taip darydamas?

Vyras: — Nieko nemislinau. Pasijutau, kad jau nėra keturių dolerių.

Pati: — Tu ištvirkeli, pasileidėli, girtuokli. Pamesiu tave. Negyvensiu ir...

Vyras: — Nerėk, nerėk taip daug. Paaškinsiu.

Pati: — Greičiaus pasakyk, kur padėjai pinigus, o ne tai...

Vyras: — Juk tu vakar pati sakei, kad ką pernai pirkdavai už kvoterį, tai šimet turi mokėti dolerį. Ar ne?

Pati: — Ką tu čia man akis moniji? Juk gėrimas nepabrango.

Vyras: — Pabrangt nepabrango, bet miera pasiutusiai sumažėjo.

KREIZĖS LIETUVIŠKI REDAKTORIAI.

Vieną kartą man pasitaikė susitikti vieną žmogų, kuris pradėjo girti anglų literatūrą, o lietuvišką peikti.

— Taip, atsakiau aš, mes negalime susilyginti su anglais. Bet mes privalome stengtis pakelti lietuvišką literatūrą.

— Ką tu čia pakelsi, kad negalima, — atkirto jis.

— Kaipgi negalima? Reikia verstis iš angliškos, ar kitokios kalbos, tai ir mušiskė bus turtingesnė.

— Tu mislini, kad aš neverčiu? Verčiau, dirbau ir kas iš to?

— Kaip tai kas?

— Nugi netalpina ir tiek, tie kreizės lietuviški redaktoriai.

Senas Vincas.

Ot ko aš nesuprantu: žmonės buvo priešininkai ir griešijo iš visų pusių, nes dievas juos tokiais sutvėrė ir todėl dievas nutarė juos išskandint, užleidžiant tvaną. Tas gerai. Bet kuriems perkunams tas dievas skandino tuos gyvulėlius, kurie, neturėdami "dušios," negalėjo sugriešyti? Už ką juos baudė?

"KARDO" DRAUGAMS.

"Kardo" priešai pasiskubino paleisti žinią, buk "Kardas" nebeišeisias, miręs. Tikslas tokio melo yra aiškus: užkenkti "Kardui" ir tuomi įgilt tuos, kurie remia ir palaiko jį.

Priežastis tų paskalų yra tame, kad "Kardo" bendrovė buvo aplinkybių priversta uždaryt atskirą spaustuvię, ir atiduot "Kardą" spausdinti moderniškomis mašinomis įrengtą "Keleivio" spaustuvię. Tos aplinkybės buvo: nežmoniškas popieros, paveikslų padarymo ir kitų spaustuvių įrankių pabrangimas, augsta randa, algos dviem ypatom ir "Kardo" agentų ir draugų nesiskubinimas atsisteisti savo skolas. Labiausiai prie to prisidėjo skolininkų spaudimas, kurie po kelis šimtus įnešė buvo, ir galutinai drg. Jasiulevičiaus žingsnis, kuris pasisamdęs advokatus tuojaus norėjo gauti likusią skolą \$625.00 už nuo jo pirktą, pirmiau "Pirmyn" buvusią, spaustuvię. Su laiku popiera gal būtų atpigusi, ir viskas būtų pasitaisę, bet užsispirimas tokią gana diktoką sumą už syk užmokėti, nieko negalima buvo padaryt, kaip tik mašinas pavesti skolininkams, o spausdinimą "Kardo" atiduot į kitą spaustuvię.

Taigi "Kardas" nemirė ir nemirs. Tie draugai, kurie jį savo energija iš pirmųjų jo dienų prilaikė, palaikys ir

toliau. "Kardas" turi gyvuot. Neku-riems draugams esame skolingi, ir suprantamas dalykas, mašinas parduo-dant, negalima bus visiems už syk atsilyginti. Bet kiekvienas centas teisingai paskolintas, bus atmokėtas sa-vu laiku.

Mes žinome, kad nuo laisvamanybės priešų paramos "Kardas" negaus. Bet jei kiekvienas "Kardo" draugas skaitytojas pasistengs į laiką savo prenumeratą prisiųst ir podraug pakalbina savo draugą dolerinę sykiu pasiųsti, o taipgi neužmirš prie progos ir kitą draugą užsirašyt "Kardą" paragint, mes žinome kad "Kardas" neužilgo išeis 32, o ne 16 puslapių. Mes žinome, kad tą padaryt galima, tik prašome draugų neužmiršt mus.

Spausdinant moderniškoj spaustuvię, mes dabar galėsime "Kardą" į laiką išleisti, nebus jokių trukumų, ir viskas bus kuonogeriausiai ateityje.

Mes laukiame Laisvės Draugų paramos su prenumeratos atnaujinimu ir naujų.

"Kardo" Administracija ir Redakcija,
251 Broadway, So. Boston, Mass.

Jei dievas yra "geras," tad kodel tiek daug "blogų" šiame pasauly? Juk tai neva jo darbas!

Nesiduokit
Išnaudoti Save!

Bankrutino Bischoff, Grochowski, Kobre, Mahler—ir jie nepirmi nei-gi paskutiniai — bankrutis ir daugiau. Nuneš lietuviams šimtus tukstančių, nuneš nuo neprotaujančiųjų ir daugiau. Ar jūs norite but vienas iš tokių? Jei ne, tad klausykite:

Pinigus siųskite, kur tik norite,

Laivakortes į visus pasaulio portus,

Dokumentus: Amerikos, Vokietijos ir Rusijos,

Kaznačestvon arba Sberegatelnon Kason pinigus,

Kitus visus panašius reikalus atekite pas žmogų, kurį visi pažįstate ir koks žino, kaip atsakančiai paduotą darbą atlikti, o tai yra —

F. J. Bagočius,

249-255 Broadway,

So. Boston, Mass.

Pirma negu kam kitam pinigus siųskite, paklauskite pas jį, o pamatysite, kad jis pasiųs pinigus ir padarys kitus darbus pigiau.

CIBULIUS TIK MILIJONIERIAI GALI VALGYTI.

Vienas pusėtinai atrodantis žmogus, atėjo į auksinių daiktų krautuvę ir užklauso:

— Kiek kaštuoja tie perliniai kariai?

— Tūkstantis dolerių, — atsakė pardavėjas.

— Gerai, — sako ateivys, — kaina prieinama, bet aš neturiu su savim visų pinigų. Ar negalėtumėte patrustyti tris šimtus?

— Męs nieko netrustiname, bet tau patrustysime.

Kada ateivys užmokėjo \$700.00 ir išėjo, jo pati užklauso:

— Kas tau dabar pasidarė? Niekad netrūstydavai, o dabar trustinai net tris šimtus ir visai nepažįstamam žmogui?

— Jis turtingas, tai galima užsitikėti, — atsakė vyras.

— Tai tu jį pažįsti?

— Ale ne. Pirmą syk savo akyse matau.

— Tai ant ko pažįsti, kad jis turtingas?

— Nugi kaip pradėjo kalbėti, tai ir suuodžiau, kad jis cibulių valges. Biednas tokio brangaus daikto valgyti negali, manau sau, tai ir patrustinau.

BISKUČIAI.

Boba, virdama vadenį, deda kavos, kad būtų kartu ir juoda. Deda cukraus, kad būtų saldu, pila pieno, kad būtų balta, virina, kad būtų karšta, paskui pučia, kad būtų šalta.

Popiežius gi laimina kareivius, kad karę laimėtų, paskui taiko, kad būtų santaika; paskui sako, kad karę dievas daleido; paskui vėl liepia melsis už žuvusius ir badaujančius.

Varpai gaudžia, vargonai duzgia,

žmonės dusauja, verkia ir rėploms vaikščioja bažnyčios pasieniais, o kunigų kišeniai tik pučiasi ir pučiasi.

* * *

Amerikoj viskas auga, brangsta ir progresuoja. Lietuvių kalba irgi nepasiduoda. Jai priaugo vienas karas. Skaitau laikraščius ir mislinu: "Koks čia, paralius, per karas? Kalba apie karą, o dalykas eina apie karę." Bet tik dingt į galvą, kad tai priaugo vienas karas lietuvių kalboj,

Na, ir kaip jums išrodo toks žodis: "Karas ateina išskėtes nagus"? Tai naujos mados karas, su nagais.

Senas Vincas.

Kad žmonės turėtų proto, tad vietoj maitinti kunigus, vyskopus ir mišnykų burius, suteiktų maistą alkaniesiems ir senukams, kurių turime eiles.

50,000 KNYGU

VISISKAI UŽ DYKĄ

Kožnas vyras turi pareikalauti umu laiku vienu iš tų Stebuklingų Knygų. Vyrai, kurie mana alsivesti, vyrai ligoti, silpni, nerviški ir išnaikinti — vyrai negali pri darbo ir ne galingi naudotis priimamo gamtos — visi tie vyrai turi pareikalauti vienu iš tų didžios vertybės medikališkų knygų. Knyga ta pasakys kaip vyrai naikina sava gyvastį, kaip jie įgauna ligas ir kaip jiems gali būti sugrąžinta sveikata, stiprumas ir spėkas trumpu laiku ir su mažais kaštais. Jeigu nori būti vyras tarp vyrų — stipras, resnas, energiškas vyras, ta knyga parodys kelią.

Kelias į Sveikatą,
Stiprumą ir Energiją.

pamokinimų. Ji yra krautovė žinios ir talpina tikrai tokius daiktus, ketrus kožnas vyras, jaunas ir senas, turtingas ir biednas, nevedęs ir vedęs, sergąs ir sveikas, turi žinoti. Atmink, jog ta knyga yra absoliutiškai už dyką, užmokamą pačią. Ant konvertos niera paduotas medikališkas vardas. Nieks ne gali žinoti kas ten yra, tik jius. Paduok sava vardą, pavardę ir adresą aiškai, atkirpk ir siusk tą Už Dyką Kupona.

Siusk Tą Už Dyką Knygos Kupona Šiandien.

DR. J. RUSSEL PRICE CO., L. 205, 208 N. Fifth Ave., Chicago.

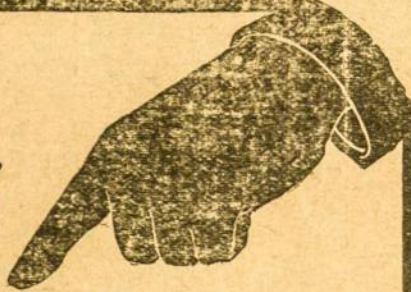
Godotinasai: — Aš esu užinteresuotas jūsų Už Dyką Knygos Pasiūlynimui ir norėčiau gauti vieną iš tų knygų, umu laiku.

Vardas ir pavardė.....

Adresas.....

Miestas.....

Stojtas.....

Ar Esi Kankinamas

Sifilis arba Užnuodijimų Kraujo, Triperis, Pulavimų, Nusilpnėjimų Gyvybės, Užkrečiamais Ligais, Lytiškai Šlapinamais Organais, Dusulių, Negrumulavimų Vidurių, Prietvarkų, Slėgimo, Hemoroidais, Reumatizmu, Pilvo, Jaku, Pusės ir Inkstų Ligoms?

Ar turi skaudėjimus stenoze, sanariuose; galvos skaudėjimus; blogą apetitą; surugusi pilvą; atsiragėjimus; ar vemi; ar turi tulžies užpuolimus; apdengtą liežuvio; negerą kvapą; tamsius ratus po akių; ar negali miegoti; ar turi negerus sapnus? Ar esi nusilpnintas ir lengvai sujūdiatas; nerviškas, barningas ir arzus; pasargis ir visus sunykis iš ryta; nedrąsus ir šalinis nuo draugystės; nuliudys, priklaus ir nusimings? Musų knyga už dyką pasakys jums apie tuos daiktus aiškai ir lengvai kalboi teip, jog galėsite suprasti ji ir naudotis jos patarimų ir

"KARDO"

ADMINISTRACIJOJ

galima užsiprenumeruoti
sekančius laikraščius:

"KOVA"

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išėina Philadelphioj, Pa.

"KELEIVIS"

Savaitinis

Kaina metams \$1.75c.

Išėina So. Boston, Mass.

"LAISVĖ"

Išėina 2 syk į savaitę

Kaina metams \$2.50.

Brooklyn, N. Y.

"NAUJIENOS"

Dieninis

Kaina metams \$5.00.

Išėina Chicago, Ill.

"RANKPELNIS"

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išėina Škotijoj.

Kiekvienas "Kardo" skaitytojas, kuris užsirašys pas musis virš minėtus laikraščius, gaus gražią dovaną knygomis.

"KARDAS"

251 Broadway

So Boston, Mass.

Užganapadarymas

UŽGANAPADARYMAS.

Tai buvo Lietuvoje dar baudžia-voš laikuose. Vienoje parapijoje klebonavo turtingas kunigas. Jis valdė palivarką su dideliu plotu žemės. Kad tą žemę apdirbus, jįsai varydavo savo parapijonus prie darbo, o tie, kaip baudžiauninkai, turėdavo jo klausyti.

Budavo negana to, kad parapijo- nui jam baudžiaivos dienas atidirbdavo, bet jis savo parapijonams užduo- davo dar pakutą už griekus — apdirbti ir užsėti plotus priklausančios jam žemės. Ir štai kas atsitiko su vienu iš jojo parapijonų:

Buvo tai pavasario laikas. Minė- tas klebonas sėdi spavednyčioj ir klau- so savo parapijonų nuodėmių. Štai prisiartina prie spavednyčios nurudu- sia sermėga žmogelis ir, tarp kitų savo nuodėmių, pasisako, jogei pėtnyčioj iš slabnumo suvalgęs šutintą kiaušini.

— Kaip tu, parmazone, drįsai taip daryti?! — Sušuko kunigas. — Tik žinai, ile, kad iš kiaušinio išeina gyvas vištukas! Suprask, kad kiauši- nis yra gyvas daiktas, todėl priskaito- mas prie mėsiskų valgių. Už pakutą rytoj ateisi pas mane, užarsi ir užsėsi savo sėklos žirniais mano margą žemės, tuomet tau bus griekai atleisti.

Žmoguiui noroms-nenoroms rei- kia pakutą išpildyti. Bet jo irgi buta ne kvailo. Eidamas namon štai ką jis sugalvojo:

Nuėjęs pas kunigą nusipirko žir- nių (mat, sako neturėjo), parsigabeno juos namo, paliepė savo moterei užvi- rinti vandenį ir tuo vandeniu žirnius apipilti. Kada tas buvo atlikta, žmo- gelis susikrobė žirnius į vežimą ir nu- važiavo kunigo žemės apdirbti. Nu- važiavęs išarė, išakėjo ir pradėjo sėti. Tuo tarpu pribuvo ir kunigas. Klebo- nas pamatęs tokius didelius žirnius (mat buvo pabrinkę), klausia:

— Geras žmogau, kur tu tokių ge- rų žirnių gavai?

— Nupirkau, dvasiškas tėveli, — ramiai atsakė žmogus.

— Tu esi geras žmogus, tavo grie- kai bus tau atleisti, — tarė prabaščius ir nuėjo namon.

Praeina pora nedelių po sėjaus, prabaščius nueina pažiūrėt naujos sek- los žirnių. Ogi žiuri, kad nei vieno nė-

ra išdygusio. Palaukęs kelias dienas vėl nueina — vis nieko nėra. Tuomet prabaščius pasišaukia tą žmogelį ir klausia jo:

— Prieteliau, aš pats mačiau, kaip tu sėjai tuos žirnius ir stebėjausi iš gražumo sėklos, bet pasakyk man, kas su ja yra, kad jie nedygsta taip ilgai?

— Tie žirniai todėl nedygsta, kad jie yra užšutinti ir išbrinkyti.

— Kaip tu, balvone, galėjai sėti už- šutintus žirnius, juk tu žinojai, kad jie nedigs?! Tu man tik margą žemės už- teršiai...

— Tai matai, dvašiškas tėveli, da- bar pats matai, kad užšutintų žirnių vaisiaus nėra ir negali buti, o per išpa- žinti man sakei, kad iš iššutinto kiau- šinio išeina vištukas. Vadinasi, tėve- lis melavai!..

Šiuos žodžius ištaraęs žmogelis sku- biai spruko laukan. J. Širšuks.

KAIP JUM PATIKS?

Caras surengė karę ir grudo muzikus į ka- nuolių nasrus. Sako, dabartinė Rusijos valdži- pasiuntė Nikitą Romanovą į frontą kaipo prastą kareivį.

Kas kam rupi.

Vieną kartą katalikiškas kunigas taip įnirto ant parapijonų už nemokė- jimą įžangos, kad visą pamokslą paš- ventė gąsdinimui pekla tų, kurie neme- ta dešimtukų, eidami į bažnyčią. Pa- sakė, kad tie, kurie nemeta dešimtuko, po mirties degs pekloje ir licipierius pils į gerkles įkaitintus dešimtukus ir degins jais visas kuno dalis.

Kada viskas pasibaigė bažnyčioj, kunigas išėjo lauk ir, susitikęs vieną parapijoną, šale kurio stovėjo vaikas ir čiulpė savo pirštą, paklausė:

— Na, vaikeli, buvai bažnytėlėj ir girdėjai pamokslą, tai pasakyk man, kur eina žmogus, kuris neįmeta dešim- tuko į karbonką?

— Į muving pikčierius, — atsakė vaikas.

— O, tu ištivirkeli. Juk į peklą eina.

— Ale ne. Visi einame į muving pikčierius. Į peklą nemačiau nie vieno einant.

Senas Vincas.

AR MATEI KUNIGO BIMBOS BIBLIJĄ?

Jeigu da nematei, tai buti- nai pasistengk išigyt ją ir perskaityt, o nei neįsi, kaip kunigišku oratorium liksi.

KUNIGO BIMBOS BIBLIJA

yra didelė, su juodais apdais ir baltomis raidėmis, knyga.

KUNIGO BIMBOS BIBLIJOJ

telpa tėviškas žodis ir daugybė pamokslų ir į- vairių—įvairiausių pa- veikslų—paveikslėlių.

Kaina tik 75c.

Visuomet reikalaukit šiuo adresu:

“KARDAS”

251 BROADWAY,

SO. BOSTON, MASS.